

Kezdeményező evangélizáció

Beszélgetés útközben

Kérdezd meg a tanítványodat

Ahhoz, hogy kiderüljön, milyen elképzelései vannak az evangélizációról, érdemes átbeszélgetni vele az alábbi kérdéseket:

1. Milyen gondolatok jutnak az eszedbe, vagy milyen érzés fog el, amikor valaki arra biztat, hogy evangélizálj? (Félek, nem vagyok rá alkalmas, nem tudom, mit mondjak, nem tudok válaszolni a kérdésekre, nem szeretem, ha elutasítanak, stb.)
2. Milyen élményeid vannak a hited megosztása terén?
3. Egy egytől tízig terjedő skálán, mennyire akarod megtanulni, hogy lehet Krisztust megosztani másokkal?

Szerinted mit mond a Biblia a kezdeményező bizonyágtételről?

Miért kell odamennünk az emberekhez, és felajánlani nekik az Evangéliumot? Van néhány nagyon is lenyűgöző okunk rá. Azt javaslom, menjetek végig viszonylag tempósan az első 4 okon, majd időzzetek többet, és mélyedjete el jobban az 5. okhoz tartozó részben.

1. Jézus kezdeményező módon jött el hozzánk. Olvassátok el a Lukács 19:10-et. A Róma 3:10-12-ből is világosan kiderül: az ember nem keresi magától Istent. Mindig is Isten volt az, aki keresett bennünket. Földi élete során Jézus volt az, aki az emberek után ment, és Isten országáról beszélt nekik. Azután kiküldte a tanítványait, hogy kettesével faluról falura járjanak, és hirdessék Isten országát. (Lukács 9:1-6, és Lukács 10:1-11)
2. Jézus nekünk is azt parancsolta, hogy menjünk, és vigyük az Evangéliumot minden néphez. Olvassátok el: Márk 16:15, és János 20:21. Ahogy az Atya Jézust elküldte a világba, hogy ne hagyja békén az embereket, ugyanúgy minket is elküldött.
3. Az apostolok és az ősegyház példája Ha végigolvassuk az Apostolok Cselekedeteit, világosan fogjuk látni, hogy az apostolok is, és a többi gyülekezetvezetők is rendszeresen odamentek az emberekhez, nem arra vártak, azok menjenek oda hozzájuk. Íme néhány az Apostolok Cselekedetei számos példájából:

ApCsel 5:42 A templomban és házról házra

ApCsel 8:4-13 Fülöp Samáriába ment

ApCsel 10 Péter a pogányokhoz ment

ApCsel 13-21 Pál három missziói útja

E heti kirándulás

Ez alkalommal az lesz a célunk, hogy tanítványunk belső, saját meggyőződésre jusson az evangélizáció szükségessége tekintetében. Mégpedig a Biblia, nem pedig a megszokott sémák alapján, hogy mit fogad el könnyen a környezetünk, mit érzünk kényelmesnek, vagy milyen múltbeli jó-rossz tapasztalatokat szereztünk az evangélizáció terén.

Azt akarjuk, hogy tanítványaink megragadják az igazságot, hogy ugyanis nekünk kell odamennünk az emberekhez, nem pedig megvárunk, míg ők jönnek ide hozzánk. A legszeretetteljesebb dolog, amit csak tehetünk, ha odamegyünk az emberekhez az Evangéliummal. Szeretnénk ugyanakkor feltárni, és megbeszélni mindazt az esetleges téves elképzelést, amit az jelenthet, hogy „odamegyünk az emberekhez”.

4. Az emberek nem fogják meghallani az örömhírt, ha nem visszük el hozzájuk. Olvassátok el a Róma 10:13-15-öt. Sok olyan ember van, aki senkit nem ismer, aki elmondaná neki az Evangéliumot; itt is, körülöttünk, és vannak ilyen helyzetben egész nemzetek is. Természetes kapcsolatok útján egyszerűen nem juthat el az Evangélium mindenkihez, mert nincsenek kapcsolatban, hacsak valaki oda nem megy, és kapcsolatot nem létesít velük.
5. Isten az, aki felkészíti az emberek szívét, hogy meghallják a Jó Hírt. Vannak, akik készen állnak, és hallani akarják; Isten pedig oda akar küldeni bennünket hozzájuk.

Olvassátok el együtt az ApCsel 8:25-40-et, gyűjtsétek össze, és beszéljétek meg a kezdeményező evangélizációra vonatkozó elveket.

- Fülöpnek már addig is volt sikeres szolgálata ott, ahol volt.
- De az Úr különleges helyre vezette Fülöpöt.
- Találkozott egy különlegesen befolyásos személlyel. Beszéljétek meg, ki is volt ez a személy – az első fekete, aki az evangéliumot hallotta, a királynő udvari kincstárosa.
- Az eunuch szíve már elő volt készítve – zsidó prozelita volt, aki Ézsaiást olvasta.
- A Szentlélek szerepe Fülöp vezetésében. Folyamatosan a Szentlélekben kell járnunk, érzékenyen figyelve a vezetésére.
- Fülöp engedelmessége – hajlandó volt odamenni egy teljesen ismeretlen emberhez. Miért lehetett ez olyasmi, amit vonakodhatott volna megtenni?
- Szükség valakire, aki elmagyarázza az evangéliumot.
- Fülöp „beszélni kezdett” – a bizonyágtétel fontos alapelve
- Az eunuch hitt, amikor hallotta Isten beszédét, és ki is fejezte a hitét.
- A Lélek elviszi onnan Fülöpöt, ami azt jelenti, hogy az Úr fog gondoskodni az eunuch továbbvezetéséről. (Általában mi magunk gondoskodhatunk az új keresztnél továbbvezetéséről, és ezt is kell tennünk, de nem mindig van erre lehetőség, és az is rendben van. Hagyjuk, hogy Isten gondoskodjon róla.)
- Állítólag ez az eunuch vitte az evangéliumot Észak-Afrikába, és alapította meg az első gyülekezetet ott.

Beszéljünk meg néhány gyakori mítoszt, ami sokak fejében fellelhető

Miután megnéztük, mit mond az Ige, nézzük meg azt is, milyen téves elképzelések élnek gyakran hívők között, és vizsgáljuk meg ezeket annak fényében, amit az Igéből tanultunk. Egymás után olvassátok el az alábbi téves elképzeléseket, egyszerre csak egyet. Hagyd, hogy a tanítványod reagáljon rájuk, mielőtt megosztod vele az itt szereplő gondolatokat. Remélhetőleg magától is végiggondol és kimond közülük néhányat.

További lépések

1. Mivel a Biblia világosan mondja, hogy nekünk kell odamennünk az emberekhez, szerinted hogy lehetne ezt a gyakorlatban megvalósítani az egyetemen? Vannak itt is olyan csoportok, akik senkitől nem hallanak az Evangéliumról? Szívesen lennél az az ember, aki eléri őket?
2. Kik azok az emberek a környezetedben, akikhez kezdeményezőleg oda tudnál menni? (Olyanok, akiket már most is ismersz.) Készíthetnél egy listát arról a 10 emberről, akikkel leginkább szeretnél beszélni. Kérdezd meg a tanítványodat, hogy van-e kedve neki is ilyen listát írni. Imádkozzatok együtt a listáján szereplő 10 emberről.
3. Beszéljétek meg, hogy a gyakorlatban hogy szeretnétek elérni azokat az embereket, akikkel a tanítványod beszélgetni szeretne. Gyűjtsétek ötleteket, és ajánld fel neki, hogy időnként megkérdezed majd tőle, hogy halad - ezzel segítesz, hogy meg tudja tenni a szükséges hitlépéseket.

1. Ha elég példamutató életet élünk, az emberek odajönnek majd, és megkérdeznek. Akkor van itt a bizonyágtétel ideje.

Válasz: Természetesen az embereknek látniuk kell a változást az életünkben, és emiatt szomjassá kell, hogy legyenek arra, ami van nekünk. De ettől még nem valószínű, hogy oda is fognak jönni megkérdezni, hogy ismerhetik meg Jézust, hacsak mi magunk nem hozzuk fel a témát. Még, ha tudják is, hogy az életünkben bekövetkezett változás annak a következménye, hogy keresztények lettünk, akkor sem valószínű, hogy értik is az Evangéliumot, és azt, hogy miért van nekik is szükségük Jézusra, illetve, hogyan fogadhatják el Őt. A mi feladatunk, hogy ezt a megértést felajánljuk nekik.

2. Ha odamegyünk az emberekhez, elriasztjuk őket.

Válasz: Igen, ha idegesítőek, tolakodóak és tapintatlanok vagyunk. De ha tapintatosan is képesek vagyunk közeledni, és így felajánlani annak a lehetőségét, hogy párbeszédet folytassunk az evangéliumról, és aztán beszélgetünk, ha érdekli őket... akkor nem fogunk senkit elriasztani. Ha prédikálunk az embereknek, és nem hallgatjuk meg őket; és ha nem választhatnak, hogy beszélgetnek-e velünk, vagy sem, hanem lenyomjuk a jó hírt a torkukon, akkor nem fognak túl jól reagálni. De az nem is a Szentlélek erejével és tapintatosságával végzett kezdeményező evangélizáció.

3. Az emberek nem akarják hallani az Evangéliumot, nem szeretik, ha zavarják őket.

Válasz: Tényleg vannak, akiket egyáltalán nem, vagy az életük jelen szakaszában nem érdekel, de mindig vannak olyanok is, akik viszont akarják hallani, vagy jobban szeretnék érteni, hogy ha most azonnal nem is készek még elfogadni Krisztust, később át tudják gondolni ezt a kérdést. Istenre bízhatjuk, hogy elvezessen bennünket azokhoz is, akik már most készek, meg azokhoz is, akiknek az életében a magvetés a szerepünk. Ezen kívül, ha a párbeszéd és a kölcsönösség jellemzi stílusunkat, nem pedig az egyoldalú prédikálás, akkor a legtöbb ember érdekesnek találja az Evangéliummal kapcsolatos témákról való beszélgetést.

4. Először kapcsolatot kell építeni valakivel, és csak utána szabad Krisztusról beszélni neki.

Válasz: Először is, a Biblia nem ezt tanítja, és a következő alkalommal meg is nézzük, hogy mit mond erről. Értékes dolog, ha van kapcsolatunk, és gyakran hatékonyabb is úgy a beszélgetés, a kérdés mégis inkább az, hogy meddig tart egy bizalmon alapuló kapcsolatot felépíteni? Egy hónapig? Egy évig? A bizalom és a közös nevező gyakran már 5 perc után is kialakul. Isten elő tudja készíteni emberek "szívét", hogy akkor is tudjunk velük a megfelelő szinten beszélgetni, ha korábban nem ismertük egymást. És az elveszettek segítségére sietni az Evangéliummal a lehető legszeretetteljesebb dolog, mit tenni lehet értük.. Önzőség a részünkről, ha nem beszélünk velük.

Példák:

Ha valaki egy égő ház harmadik emeletén rekedt, és az a veszély fenyegeti, hogy hamarosan halálra ég, te pedig lent állsz az utcán, melletted egy létra, vajon azt mondd-e magadban: "Nem ismerem eléggé ezt az embert, hogy segítsek rajta" ?

Mellékutak

Bizonyágtétel félelem nélkül
Bill Bright. Timóteus Társaság, Budapest.

Tell It Often- Tell It Well.
(Mondd el gyakran, mondd el jól.) Mark McCloskey. Timóteus Társaság, Budapest.

Angolul megrendelhető:
campuscrusade.com

Isten Igéje alapján mélyítsd el a meggyőződésedet. Olvasd át a Lukács evangéliumát, vagy az Apostolok Cselekedeteit, és figyelj meg, hogy az apostolok hogy kezdték el annak idején terjeszteni az Evangéliumot.

Hát, nem valószínű! Az emberek meg fognak halni, és a pokol felé tartanak; nálunk pedig itt van az Evangélium létrája, amit feljűk nyújthatunk. Önzőség a részünkről, ha nem ajánljuk fel legalább, függetlenül attól, hogy ismerjük-e őket, vagy sem.

Vagy, ha valaki egy tóban fuldoklik, te pedig arra hajózol, és van nálad mentő, el fogsz gondolkodni, hogy eléggé ismered-e az illetőt ahhoz, hogy odadobd neki? Persze, hogy nem!

Az elképzelhető, hogy nem fogadják el, ha azt gondolják, hogy jól tudnak úszni, és lehet, hogy összeszedik magukat a segítség igénybevétele nélkül. De akkor is fel fogod nekik ajánlani a mentőövet. A szeretet cselekszik, és a komoly szükség idején kezdeményez.

5. A kezdeményező evangélizáció megegyezik az utcasarkon való prédikálással, vagy az idegen ajtókon való kopogtatással.

Válasz: Isten ezeket is tudja használni, és lehet, h néha mi is részt veszünk ilyesmiben, az evangélizációnk 95 %-a az egyetemen, és életünk többi színterén meglévő kapcsolatainkat fogja érinteni

Sokféle módon lehetünk kezdeményezők, pl. felkeresünk valakit, aki részt vett egy kollégiumi, vagy egyetemi programon, előadáson, sporteseményen, és ott kitöltött egy kérdőívet, vagy odamehetünk valakihez egy klubban, vagy az egyetemi csoportunkban. Kezdeményezni egyszerűen annyit jelent, mint szeretetteljes és tapintatos módon lehetőséget adni a kölcsönös párbeszédre az evangéliumról.

Jegyzetek